

[Rytter.]

kalde menneskelig Vished for, at vedkommende var død. Forholdet var det, at det paagældende Skib var torpederet. Det sejlede sammen med et andet Skib, og i Løbet af 3—4 Minutter sank Skibet. To Baade blev sat ud, og disse to Baade kom noget fra hinanden. Folkene i den ene Baad, som senere blev reddet, hørte Raab fra den anden om Hjælp, Raab, som pludselig forstummede. Det andet Skib, som var i Følge med det torpederede, blev paa Stedet i flere Timer for at søge efter Folkene, men fandt ingen. I et saadant Tilfælde er det klart for mig, at Ulykken er sket, og jeg hilser derfor med Glæde, at den højtærede Minister har fremsat dette Lovforslag, hvorved Muligheden for en særlig Behandling fjernes.

Jeg maa maaske benytte Lejligheden nu, da jeg har Ordet, til for mit Partis Vedkommende at besvare de Indvendinger, som det ærede Medlem Hr. Steincke fremsatte. Det ærede Medlem var noget bange for Konsekvenserne med Hensyn til Ægteskab af Lovforslagets Bestemmelser. Jeg synes imidlertid, at Ministeriet har været overordentlig heldigt med Formuleringen her. Det konstateres, at Døden er indtraadt, og man maa saa tage Konsekvenserne deraf, saa at man fastslaaer, at Ægteskabet er ophævet. I modsat Fald — hvis man ikke tog Konsekvenserne — vilde der kunne indtræffe saa mange Komplikationer, som man ikke vilde kunne overse. Man kan dog ikke helt benægte Muligheden af, at vedkommende kunde dukke op igen; der foreligger fra den forrige Krig et eneste eller maaske to Tilfælde, hvori det skete, og man kan altsaa ikke helt benægte Muligheden deraf. Derfor siger man, at i et saadant Tilfælde kan Justitsministeren bestemme, at Ægteskabet skal vedblive at bestaa eller skal genoprettes. Jeg synes, at det er et godt og fornuftigt Standpunkt, som skaber klare Lovregler, og det synes jeg er heldigt.

Det ærede Medlem Hr. Steincke var ligeledes inde paa, at man maatte passe paa ikke at angribe velerhvervede Rettigheder med tilbagevirkende Kraft. Dette er næsten Skæbnens Ironi, for jeg har mange Gange fra denne Talerstol staaet over for den daværende højtærede Justitsminister og sagt, at han angreb velerhvervede Ret-

tigheder, hvilket vi ikke kunde gaa med til. Her er den højtærede Justitsminister blevet bange for, at man angreb velerhvervede Rettigheder. (*Halfdan Hendriksen*: Den forhenværende højtærede Justitsminister). Ja, den forhenværende højtærede Justitsminister, mener jeg. Jeg tror ikke, at man gør det, thi det er jo saa at sige de samme Personer, som kommer frem igen. Man har ifølge Forordningen af 11. September 1839 kun givet dem en Frugtnydelsesret i kortere Tid. Nu slaaer man fast, at de paagældende godt kan faa Arven udbetalt til Ejendom. Jeg tror derfor, at den Frygt, som det ærede Medlem her nærede, skal han ikke nære.

Det ærede Medlem Hr. Steincke var ligeledes bange — saaledes forstod jeg det ærede Medlem — for Bestemmelsen om, at det skulde overlades til Justitsministeren at afgøre, hvornaar Krigen var forbi. Jeg tror ikke, den Angst er begrundet, thi jeg erindrer, at medens det ærede Medlem Hr. Steincke endnu var Justitsminister, kom den daværende Regering med et Lovforslag, hvori der ligefrem stod, at Indenrigsministeren bestemte, naar Krigstilstanden skulde anses for ophørt, og naar man kan gøre det i et Tilfælde, hvor Indenrigsministeren har Afgørelsen, tror jeg, at det ærede Medlem Hr. Steincke og jeg kan være enige om, at saa kan man med endnu større Ret overlade til Justitsministeriet at skønne over det.

Jeg kan derfor tilsiige mit Partis Medvirkning til Lovforslagets hurtige Fremme her i Tinget.

Stein: Det foreliggende Lovforslag udspringer af de særegne Forhold, som vi er inde under i disse mærkelige Tider, og det er efter min som efter alle andres Mening saare vel begrundet. Det er kun rimeligt, at man fraviger den gældende Lovgivnings almindelige Regler for de Tilfælde, der omhandles i det foreliggende Lovforslag, og imødekommer det Krav, som de særlige Forhold her rejser.

Jeg skal ikke blande mig i den Diskussion, der er rejst om § 5, men blot siige, at det forekommer mig, at Lovforslaget helt igennem er formuleret saa enkelt som muligt, hvilket vel er den bedste anbefaling, der kan gives det. Man lader ganske simpelt Skifterettens Afgørelse være afgørende for